

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

24-04-2019

poštom — neposredno
J..... primj. priloga
ovisno o R

Poslovni broj: 75 PŽ-2377/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izvjestiteljice i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom SOKOL MARIĆ d.o.o., OIB 11543074213, Zagreb, Vjekoslava Klaića 64, kojeg zastupa punomoćnica Ingrid Mohorović-Gjanković, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Gjanković i partneri, Zagreb, Račkog 8, odlučujući o žalbi vjerovnika ŠTEDBANKA d.d. u likvidaciji, OIB 58063088591, Zagreb, Slavenska avenija 3, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Uskoković & partneri d.o.o., Varaždin, Aleja kralja Zvonimira 1, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2737/2017 od 6. ožujka 2019., u sjednici vijeća održanoj 16. travnja 2019.

riješio je

Odbija je žalba vjerovnika Štedbanka d.d. u likvidaciji iz Zagreba, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2737/2017 od 6. ožujka 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2737/2017 od 6. ožujka 2019. u točki I. njegove izreke utvrđeno je da su vjerovnici na ročištu za glasovanje 21. veljače 2019. prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika Sokol Marić d.o.o. iz Zagreba. Točkom II. izreke rješenja potvrđen je predstečajni sporazum s provedbenom osnovom kojom se vjerovnici razvrstavaju u skupine i određuje u kojem dijelu se smanjuju tražbine vjerovnika i odgađa namirenje tražbina. Točkom III. izreke rješenja vjerovnici su razvrstani u četiri skupine. Točkom IV. izreke navedene su osporene tražbine. Točkom V. izreke navedeno je na koji način se utvrđene obveze prema vjerovnicima namiruju.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sud utvrdio kako su ispunjene pretpostavke da bi se potvrdio prihvaćeni izmijenjeni plan restrukturiranja prema odredbi članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ). Sud je utvrdio da je u svakoj skupini glasovala potrebna većina svih vjerovnika te da je za plan restrukturiranja glasovala potrebna 2/3 većina u svakoj skupini.

Protiv označenog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Štedbanka d.d. u likvidaciji zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovan postupak. U žalbi ističe da je pobijano rješenje doneseno nakon više od 500 dana od otvaranja predstečajnog postupka pa je postupak trebalo obustaviti; da su vjerovnici razvrstani u skupine protivno odredbi članka 308. u vezi s odredbom članka 59. stavka 1. SZ-a i da je povrijeđeno načelo jednakog postupanja prema svim vjerovnicima; da pobijano rješenje nema sve elemente ovršne isprave sukladno odredbi članka 29. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje: OZ).

U odgovoru na žalbu dužnik je osporio žalbene navode i predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje u smislu odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom članka 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbe članka 61. SZ-a donio pobijano rješenje jer su ispunjene pretpostavke za potvrdu predstečajnoga sporazuma, a žalbeni navodi ne utječu na pravilnost i zakonitost prvostupanjskog rješenja. Naime, odredbom članka 61. stavka 1. SZ-a propisano je u čemu se sastoji sudska kontrola predstečajnog sporazumijevanja. Tom odredbom propisano je da će sud rješenjem utvrditi prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum, ako vjerovnici prihvate plan restrukturiranja, osim ako: (1) koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, (2) iz plana restrukturiranja ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine, (3) planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena ili (4) je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta. Dakle, to su jedine zakonom propisane pretpostavke zbog kojih sud ne bi mogao utvrditi prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum.

Iz odredbe članka 61. stavka 1. SZ-a proizlazi kako sud postojanje pretpostavke iz alineje 1. te odredbe ocjenjuje na temelju prijedloga vjerovnika, a ostale pretpostavke (alineje 2. do 4.) po službenoj dužnosti, a ne na prijedlog vjerovnika. Osim toga na postojanje pretpostavki za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma, sudu može ukazati i imenovani povjerenik jer se na ročištu za glasovanje, nakon izlaganja dužnika o planu restrukturiranja očituje povjerenik.

U konkretnom slučaju, niti jedan od vjerovnika pa niti žalitelj, nije tijekom prvostupanjskog postupka učinio vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju njegova prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika (članak 61. stavak 1. al. 1. SZ-a).

Odredbom članka 55. SZ-a propisano je da se nakon izlaganja dužnika o planu restrukturiranja očituje povjerenik ako je imenovan (stavak 4.); da se o prijedlozima dužnika otvara rasprava u kojoj imaju pravo sudjelovati vjerovnici, dužnik i povjerenik ako je imenovan te da se o prijedlozima vjerovnika iznesenim na ročištu u vezi s izmjenama predloženoga plana restrukturiranja očituje dužnik (stavak 5.).

Primjenom odredbe članka 11. stavka 6. SZ-a u vezi s odredbom članka 55. SZ-a značilo bi da se prijedlozi, izjave i prigovori ne mogu davati, odnosno podnositi ako se propusti rok, odnosno izostane s ročišta na kojem ih je trebalo dati ili podnijeti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Iz zapisnika s ročišta za glasovanje o planu restrukturiranja od 21. veljače 2019. (list 1216. - 1233. spisa) proizlazi da je na ročištu bio nazočan žalitelj; da se po pozivu suda nitko nije javio radi rasprave o izmijenjenom planu restrukturiranja; da je povjerenik podržao izmijenjeni plan restrukturiranja te da je sud na ročištu objavio rezultate glasovanja i da nitko nije imao primjedbi na te rezultate.

Stoga proizlazi da je sud pravilno ocijenio da ne postoji koja od pretpostavki za donošenje rješenja kojim se utvrđuje uskraćivanje potvrde predstečajnoga sporazuma i obustavlja postupak pa je donio pobijano rješenje.

Žaliteljev navod da je pobijano rješenje donijeto nakon proteka nakon više od 500 dana od otvaranja predstečajnog postupka pa da je stoga postupak trebalo obustaviti, ne utječe na pravilnost pobijanog rješenja, jer takav razlog za uskratu potvrde predstečajnog sporazuma nije predviđen odredbom članka 61. stavka 1. SZ-a. Taj navod žalitelja sud bi razmatrao da je predmet pobijanja odluka o obustavi predstečajnog postupka.

Slijedom navedenog, valjalo je odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje prema odredbi članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a.

Zagreb, 16. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović, v. r.

Pravna pomoćnik
Brankica Curman